

כת:

ע"ז משפט

נר מצוה

ש א מוי פיה מהל' ממרה
הליו סמג עשין פנ
ט שיע חור'מ וסר קלה סעי
ז וסר' גר סעי א
ש ב מוי שס פיג הל'א
סמג סס טו'סע שס סר
קלה סעי א:
ש ג ד מוי פייס מהל'
ממרה (הל'א) והל'ב:

מוסף רשמי

[illegible]

תום' ר"י חזקן

[illegible][illegible]

כת:

עלמה הוא חליפין ולא מטבע אחת לשמועין דיקא נמי
אחת לשמועין כי מאי כיצד ה"ל לנתיני כיצד החליף
ה ומשי ה"ק וכו' ותמתי אחת לשמועין נקט כרישא
לשמועין שפיר מטעליה ופירי נמי כי כל מידי דלא הוי
קרי ליה לענין חליפין
כי שכיח נקט פירי ולא
דוקא כיצד החליף שור
בשור שור כפרה וכ"ש שור
וישוי והמי לנתיני שפיר
לרב כשלי שפיר
פירי איכא לתרוי כולה
פירי לחמי דסליק אדעתין
לחמי דתתלין כל הנישום
מאי כתיב לחמי כ"ד
פירי לחמי דאוקיימנא השתא
יש דמיס שהם כחליפין
וימין חדא הוא ובטבע
קל כל העשה דמיס כחאר
שפיר פטמיס שדמיס קונות
פירי דנעל ואף כשנתנוהו
ס כיצד החליף דמי שור
מכר לו שור כגנה
חמיז לו המנה אמר לו
פירי פרה ליתן בדמיז אמר
לו כגנה אמר לו מוכר
ות שפיר חייב לו נתיניס
מעות הללו קוים כלל
פירי כחליפין עכ"ל ויש
אל ש שמועה זו בשטת
דמי דר"י ורב ששט פליגי
אמרי כגון פירות ממנ או
אם כחאר מטעלין ומוליין
פירי מאי דמי מעיקרא
וימין השתא מיתוקמא כ"ר
יה הוא בשאר מטעלין
פירי איכא בשור חי קאמר
חליפין ולאו מילתא היא

א. דאמר קרא ועל נעל אין מידי אחרתא לא משמע
קא ועל אצל כל דבר אחר אפילו שור חי לא עבדי חליפין
ומקיימו מי ויהיה דפרק דקדמך ר"י ועל אין
ל' לנעל דהיינו וליס משתמשים בהוה וסור ומוציא
ונטשין חליפין אפי' לת"ד פירי לא עבדי חליפין ומטעם
ודם דמיו ללויס הוילי משתמשין בו והוה חזי למלאכה
דפריך לר"י דאמר פירי לא עבדי חליפין כולה סוגיא
דס"ד מעיקרא כמו שפי' בקוטרס אצל רבי יהודה דאמר
האמי שפיר אפילו לר"י דאמר כולו החליף שור כפרה לא
משני ה"ק ר"י דיש דמיס כולו בחליפין והשחא נחא ליה
מעיקרא ולמאי דאוקיימוה שחא אצל לפי' הקוטרס קשה
על פירוש דגוף השור וגוף הפרה היינו פירות והשיליו
דפירי לא עבדי חליפין א"כ קשה דהא סתם בפרק המעילה
המתחיל פרה בחמור וילדה וכו' אלמא קוים האחד
ויורו ושיך שפיר חליפין בחמור ופרה ומיחו מליני למדמי
אלא עבדי חליפין מפרס דמי פרה בחמור וקאי וילדה אחמור
קשה ויחלפן פרק הובב (עס דף קמ.) פרתא בפרה בך
בכנה בך וכן וקתייב וכן לא לחמור משכיתא חמור
דקא בשר שור הוא דמשנין פירי אצל שור ואחמור גופייהו
דפירסתינו לעיל: **שמה** יאמר זו נשיאין לגמרי בעייה.
אמאי עקרו קניית מעות וכו' לא לחמור נשיאין ואחמור
לא קוים אלא מעות וכו' לסו לתקויי שיקוי מעותם עס
שחא לא מיעקרא קנייה דאורייתא לגמרי וליכא נמי למי
ל' דשחא לפעמים היה הלווק מושך החיטין ואי לא קני
אין קוים לפעמים יתן הלווק מעות למוכר קודם ש
ל הפחות יחא המוכר כשומר חנם דמעות וכספים אין ל

[illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושיין

אחא לאשמועינן דיקא נמי
ד ה"ל למיתני כ"ד החליף
חא לאשמועינן נקט ברישא
י נמי כו' כל מידי דלא הו

כיון שזכה זה נתחייב בחליפין ^אדיקא נמי
דקתני כיצד החליף שור כפרה או חמור בשור
ש"מ ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא דמטבע
נעשה חליפין מאי כיצד ה"ק ^בפירות נמי עברי
חליפין כיצד החליף בשור שור כפרה או בשור
חמור בשור כיון שזכה זה נתחייב בחליפין
הניחא ^גלרב ששת דאמר פירות עברי חליפין
אלא לר"נ ^דדאמר ^הפירות לא עברי חליפין
מאי איכא למימר ה"ק יש דמים שהן בחליפין
כיצד החליף דמי שור כפרה או דמי חמור
בשור מ"ט ^וסבר לה כר' יוחנן דאמר ^זדבר
תורה מעות קונות ומה מעס אמרו משיכה
קונה גזירה שמא יאמר לו גשרפו חוץ
בעליה מילתא דשכיח גזרו בה רבנן ^חמילתא
ולא שכיח לא גזרו בה רבנן ולר"ל דאמר
משיכה מפורשת מן התורה הניחא אי סבר
לה כרב ששת דאמר פירות עברי חליפין
מתרץ כרב ששת אלא אי סבר לה כר"נ
דאמר פירות לא עברי חליפין ומטבע לא קני
במאי מוקי לה על כרחק כרב ששת ס"ל
מתני' רשות הגבוה בכסף ורשות ההדיוט
בחזקה ^אאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט:
גמ' ת"ר ^בכיצד רשות הגבוה בכסף גזבר
שנתן מעות בבתמה אף ^גבהמה בסוף
העולם קנה ובהדיוט לא קנה עד שימשוך
כיצד ^דאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט
האומר ^השור זה עולה בית זה הקדש
אף ^ובסוף העולם קנה ^זבהדיוט לא קנה
עד

מירד אחריהם לא משמע
 לו שזר חל עבד חליפין
 הובד דאקאר וזמר גופייהו
 כסם וזר וחמור גופייהו
 לא עבד חליפין ומטסט
 משמן צו והו חיי למלאכה
 עבד חליפין בלה סוגיא
 ערם אבל לרב יהודה דאמר
 ביבול הקיף שור צפרה ולא
 בחליפין והשם יצא ליה
 אכל לפי הקושרם קשה
 הפרה היינו פירות ועליהו
 ש דהא חל בפרה האכל
 וכן אמר קוה האכל
 ופרה ומיחו מצני למיחדי
 בחמור קאי וילנה חמור
 פתח במה דבר
 לה למור במשיבם פרה
 יר אבל שור וחמור גופייהו
 ש נשרפו הידן בעליה.
 ס מדאורייתא לגמרי ותקנו
 להקניו שגרי המעט עם
 יריעתא למיחדי וילכא נמי
 מן מושך החיטין ואי לא קנה
 מעות למוכר קודם שימשוך
 חסד דמעות וכספים אין להם
 שמייה (ואלא בקרקע)

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

זוסף תוספות

[illegible]

ש' ר"י תזקן (המש)

ממנו לא כיש [בכחור] יא.
שעפרו החייד. לא
אצלנו. והשאר והשאר דידע טעם
לסיירו טרם לאצולנו. והא
אמרנו במקרה ולקח [שם]
לק. אך דע הרים של
שלא נחמט מכר שהולו לו
[יטו] ודקן שאינו מצר [הוא]
השור. והעיקר מי שפישטו,
למכא יא עבדו חלמוד
החכם יא קנה מיד עבדו ומכר
המחרה לו ופיר [שם] (שם)
ואבי הדיני אינא מי שפיע
א. והא דע כספ שגבאר למט.
דינא דקא מי יתור דובן
יחיה לנבזה מסירה לחדי.